

۱- بخش اول: تست های نمونه نانوذرات پوشش دار شده با گلوکز

MRI یک روش تصویربرداری با توان جداسازی فضایی بالا است. مزیت دیگر MRI نسبت به روش های تصویربرداری دیگر مثل برش نگاری گسیل پوزیترون کار با پرتوهای غیریونساز است. اما MRI دارای حساسیت پایینی است و بنابراین ضروری است که این کاستی با روش های نوین برطرف شود. استفاده از مواد کنتراست زایی مثل گادولینیوم و مشتقات آن تا حدودی این کاستی را جبران می کند.

گادولینیوم به عنوان ماده ی کنتراست زای مثبت مطرح است. مواد کنتراست زای مثبت موادی هستند که با حضور خود تصاویر را روشنتر نمایان می کنند. گادولینیوم عنصری خاکی کمیاب با عدد اتمی ۶۴ و از لانتانیدها است. این عنصر به صورت Gd^{3+} یک ماده ی پارامغناطیسی مطلوب است و گشتاور مغناطیسی بزرگی دارد، ولی بسیار سمی است. بنابر این از این ماده به صورت شلات استفاده می شود. شلات ها موادی هستند که دارای میل ترکیبی بالایی با یون های فلزی هستند. از ویژگی های مهم این ماده برخلاف SPIO که برای اندام های ویژه مانند کبد، کاربرد دارد، برای تصویربرداری کل بدن نیز استفاده می شود.

اگر از نانوذرات در ابعاد مولکولی استفاده شود، کارکرد آن افزایش می یابد. ویژگی هایی که سبب افزایش کارایی نانوذرات می شود، عبارتند از: (۱) نسبت سطح به حجم بیشتر که بر این اساس تعداد اتم های بیشتر در سطح نسبت به حجم خود، (۲) اندازه کوچک آن ها که در اندازه ی ساختارهای زیستی مانند پروتئین ها است و بنابراین توانایی نفوذ به فضای بین سلولی و درون سلول ها. کاربرد نانوذرات در MRI و در تصویربرداری مولکولی، تحت عنوان تصویربرداری مولکولی تشدید مغناطیسی می باشد. در این حالت با افزایش حساسیت تصویربرداری در ابعاد سلولی امکان پذیر می شود و آشکارسازی و پیشگیری زودتر ممکن می گردد و فرآیند "آشکارسازی و پیشگیری"، جایگزین "دیدن و درمان" می شود.

نانوذرات مورد استفاده در MRI باید زیست‌سازگار، آب‌دوست، غیرسمی و دارای آسودگی بالایی باشند. اگر ماده زیست‌سازگار و آب‌دوست باشد، می‌تواند ماندگاری بالایی در سامانه‌ی گردش خون داشته‌باشد و بنابراین زمان طولانی‌تری برای تصویربرداری ایجاد کند.

زیست‌سازگاری، آب‌دوستی و جلوگیری از تجمع نانوذرات با پوشش‌دهی ممکن می‌شود. براساس بررسی‌های انجام شده استفاده از پلیمرها می‌تواند این کاستی را رفع کند. بنابراین معرفی و بررسی پوشش‌دهی‌های گوناگون ضروری می‌باشد.

علاوه بر زیست‌سازگاری و آب‌دوستی، سمیت سلولی نیز یک عامل حیاتی است که باید در استفاده از نانوذرات کنتراست‌زا در نظر گرفته‌شود، چون این مواد در اندام‌ها ذخیره می‌شوند، لازم است که اثرات جانبی حاد این مواد با آزمایشات سمیت سلولی قبل از تزریق بررسی شود.

استفاده از پلیمر **DEG, mPEG (different MW), Liposome, DGlucose**

MOF, Dextran به عنوان عوامل زیست‌سازگار می‌تواند در کنار نانوذره‌ی گادولینیوم ویژگی منحصر بفردی به ماده از دید تصویربرداری بدهد.

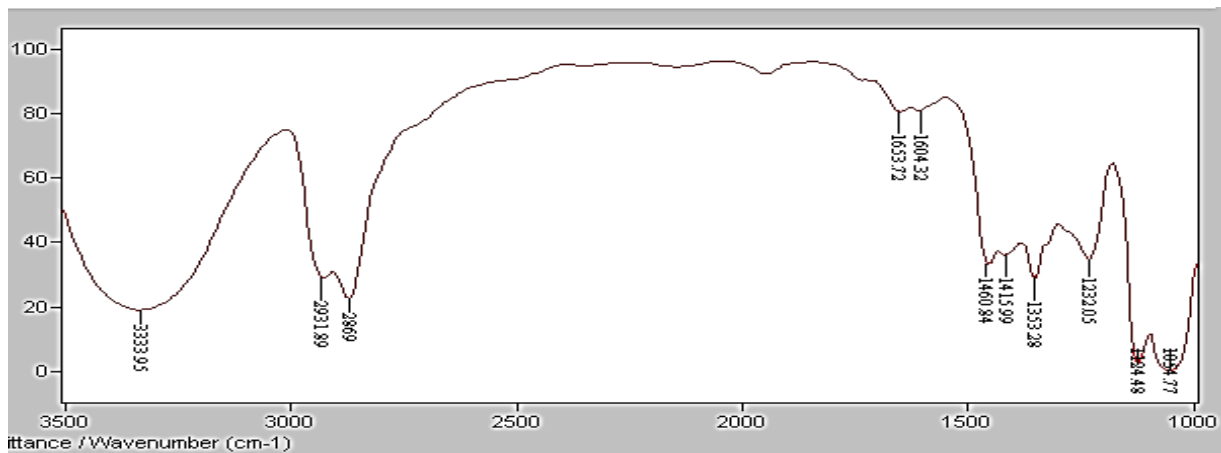
یکی از ویژگی‌های بیوشیمیایی سلولهای سرطانی بدخیم افزایش متابولیسم گلوکز است. بر این مبنا رادیوداروی مورد استفاده در PET، فلوریورو داکسی گلوکز یا FDG می‌باشد که به عنوان یکی از پرکاربردترین ترکیبات در تشخیص بیماری سرطان بکار می‌رود. رادیوداروی FDG دارای هزینه تولید بسیار زیادی بوده، نیمه عمر کوتاهی دارد، رادیواکتیو بوده و نیاز به دو دستگاه گران قیمت cyclotron و PET دارد. که این محدودیتها باعث شده است تا محققین به فکر جایگزینی روشهای جدید باشند. بنابراین در این طرح روش تصویربرداری مولکولی تشدید مغناطیسی بر مبنای ماده کنتراست جدید یعنی نانو ذره گلی کوزیله گادولنیوم (با الگوبرداری از ۲- فلوریو- ۲-

داکسی گلوکز) که ضمن عدم استفاده از اشعه های یونیزان دارای قدرت تفکیک فضایی بالا می باشد، مطرح گردیده است. بنابراین با شبیه سازی مکانیسم جذب FDG در سلول از طریق گادولنیوم گلی کوزیله شده می توان مسیر متابولیسم گلوکز و بافتهای سرطانی در تصویربرداری مولکولی تشدید مغناطیسی را نشان داد، که با اندازه گیری آهنگهای آسایش ترکیبات گلی کوزیله شده و مقایسه ای که از نظر شدت سیگنال و کنتراست بافت توموری انجام می شود، می توان برتری روش تصویربرداری مولکولی که توزیع مکانی و زمانی پروسه های سلولی مانند متابولیسم و عملکرد سلولی را به تصویر می کشد به روشهای معمول نشان داد.

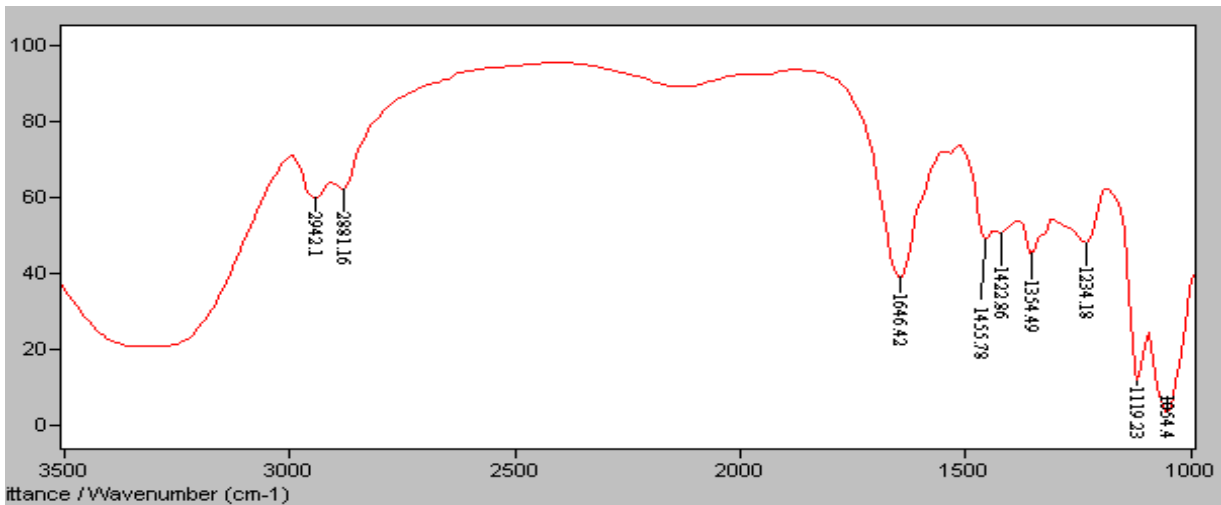
۱-۱ بیناب فرسرخ تبدیل فوریه فرسرخ (FTIR) نانوذرات GD-DEG پوشش دار شده با گلوکز

بیناب فرسرخ از تمامی نمونه ها توسط دستگاه بیناب سنج تبدیل فوریه انجام شد. مطالعه از دستگاه FTIR

(Tensor27, Bruker, Germany) استفاده شد

A

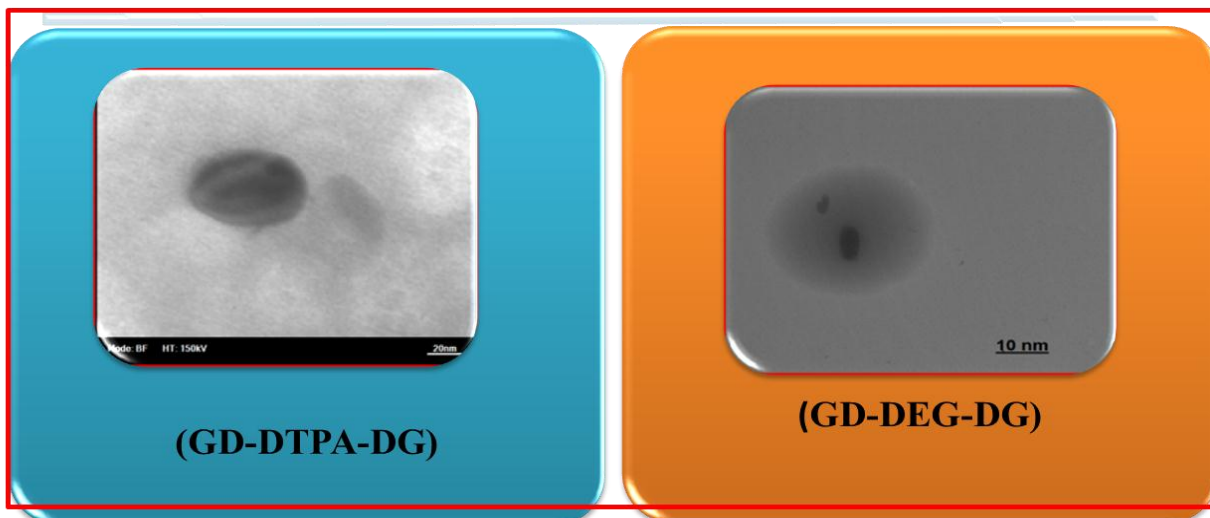
B

شکل ۱-۱ بیناب فرسرخ و پیوند شیمیایی به ترتیب برای (a) Gd-DEG (b) Gd-DEG-DG

پیک های ناحیه 1455 cm^{-1} و 1354 cm^{-1} مربوط به گروه C-H میباشد که مربوط به گروه های C-H موجود در Gd-DEG در پیک اول و گروه های C-H موجود در Gd-DEG- Glucose- در پیک دوم میباشد. پیک مربوط به آمین نوع دوم در ترکیب گلوکز آمین در ناحیه $3200-3500\text{ cm}^{-1}$ باید به صورت دو شاخه باشد که در محصول این دو شاخگی مشاهده نمیشود بنابراین گروه آمین وارد واکنش شده است. از طرف دیگر وجود باند در ناحیه 1646 cm^{-1} نشاندهنده پیوند آمیدی در محصول است.

1-2- تعیین سایز و مورفولوژی ساختار نانو ذرات بوسیله

Transmission Electronic Microscope(TEM)

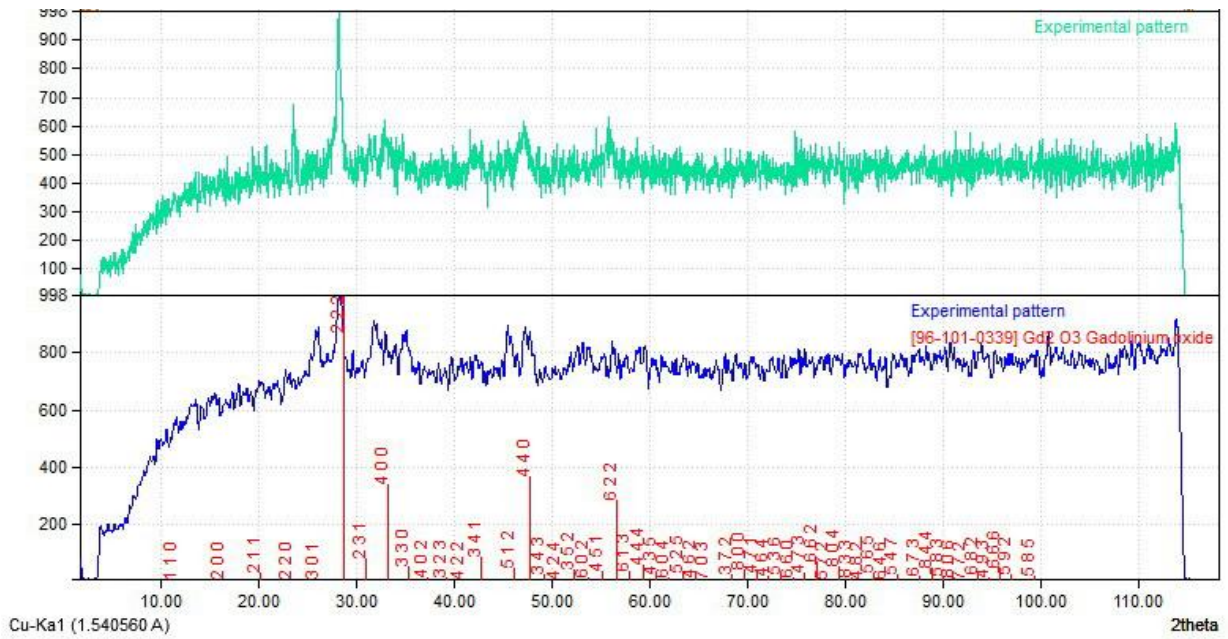

DLS size and Pdl measurements

Nanoparticle	Hydrodynamic diameter(nm)	PdI
(GD-DEG-DG)	320 ± 13.7	0.41
(GD-DTPA-DG)	79.2 ± 4.5	0.39

3-1 تعیین ترکیب شیمیایی نانوذرات توسط XRD

برای تایید ساختار نانوذره آزمایش XRD برای آن انجام شد. در شکل زیر تطابق مناسب قله‌ها مشاهده گردید.

آنالیز XRD